

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:
Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 90—
Pe 3 luni.....Lei 40—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 19

REDAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-69
ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon: 10-88

PARLAMENTARIIL.

Fii veseli dlor parlamentari!
Fii veseli, pentru că poporul n'a
ajuns încă să-și creeze o nouă
formă de expresie voinței sale
de autogovernare.

Etapele de progres în gândirea
politică populară nu se pot mă-
sura precis în timp, de acea să
nu Vă suprindă toleranța fără
margini a maselor față de unele
mecanisme defectuoase de stat.

Fii liniștiți, Dlor parlamen-
tari, căci mițul democratic cu
forțele sale contradictorii ce se
armonizează într'o paradoxală
sinteză, prezistă încă cu aceeași
protecțiune în conștiința ano-
nimă, și va trebui, cred eu, să
curgă multă vreme, până când
vaga legătură sentimentală din-
tre Parlament și obște, se va
transforma într'un contract bi-
lateral perfect, cu drepturi și
obligații rigurose definite pentru
ambele părți contractante. Dar
până atunci, până când manda-
tul Dvoastră va lua o formă
concretă, încărcată cu respon-
sabilități și riscuri imediate, ti-
neretul național-fărănist vă roagă
insistent ca în locul unei rigu-
roase și calitative pregătiri teh-
nice în problemele de stat, să
așterneți cu dârnicie neprecupe-
țită sufletul nepătat, plin de ide-
alismul ce-l impune conștiința
împlinirii datoriei.

Noi știm precis că regimul
democratic, prin libertățile mul-
tipole ce le acordă guvernantului
și guvernatului pulverizează prin-
ciplul suveranității unice, a că-
rei singură menire n'ar putea fi
decât conservarea și progresul
grupului întreg, făcând din fie-
care gură-cască un mic suveran
atolputernic din când în când,
dând naștere la o stare de
nesiguranță și de provizorat per-
manent. Și totuși dlor parlamen-
tari, după cum spuneam mai
sus în democrație găsim forțe
contradictorii ce se armonizează
paradoxal.

Principiul libertății, de esență
pur democratică și care ar duce
la anarchizarea societății, este
neutralizat de legea numărului,
care grupează forțele incohe-

rente individuale, salvând grupul
dela dezastrul atomizării.

Nu știm dacă gruparea forșe-
lor se face după principii me-
canice determinate, sau este în
funcție de capriciu, de scopuri
ce se transformă fără încetare.
Și atunci, dlor parlamentari,
știți dvoastră cum stă treaba?
Ori vă faceți datoria în mod
cinstit, pentruca să rămâneți un
reflex permanent al deziderate-
lor colective, ori veți ajunge să
vă întrebați nedumeriți chiar
măine sau într'o bună zi când
capriciul maselor populare va
trece sgomotos, cu surle și țim-
bale pe lângă dvoastră! că ce
s'a întâmplat?

În zadar se macină atâtea
forșe la moara din Dealul Mi-
tropoliei, înzadar încearcă ac-
tualul guvern să spulbere ere-
ziile politice, financiare, econo-
mice etc. ale regimurilor tre-
cute, dacă munca constructivă
și creatoare a guvernului Maniu
nu este secundată cu avânt ti-
neresc, care să imprime ritmului

vremii nota național-fărănismului
Befia succesului, în loc să
fie un stimulent de îndrăzneală
creațiune, pare că a transfor-
mat casa din Dealul Mitropoliei
într'un confortabil palat în care
întră și iese cine-i place. Ni-
meni nu se uită, ca într'o oglindă
în propria sa conștiință, pentru
a-și face un examen sumar din
care să desprindă rostul său de
adevărat parlamentar?

Fie bătrân, fie tânăr, prin ma-
saj cel puțin, încercați de pu-
neți suflet în locul competenței,
dlor parlamentari, la baza muncii
constructive de fiecare zi a gu-
vernului național-fărănesc.

Dați câte o mână de ajutor
dlor Maniu și Mihalache, ca o
recompensă pentru faptul de a
fi integrat pe fiecare în mițul
democratic, a cărui durată va
depinde de felul cum s'a res-
frânt în conștiința dv. splen-
doarea simbolului.

Petru Țuțea.

„VOINICII“.

Sub acest titlu cetim în „Cuvântul“:

Solicitat din osebite părți a contribui la lămurirea problemei „VOINICILOR“ directorul nostru dl prof. Nae Ionescu, a hotărât în principiu, să țină în diferite orașe ale Țării — în special în Ardeal și Banat — o serie de conferințe asupra acestei chestiuni de acută actualitate și de hotărâtoare importanță pentru viața noastră publică.

Incunoștințări speciale vor indica data și numele orașelor în cari vor avea loc aceste conferințe.

Domnule Profesor!

„Chemarea“ plăcut surprinsă de neprețuitul Dv. interes pentru cauza noastră patriotică, și în baza cărui interes v'ați hotărât la apostolica misiune de a inter-

preta și prin graiu viu ceace susțineți de mult timp și cu mult succes în ziarul Dv., Vă așteaptă cu multă bucurie, cu gândul și cu sufletul deschis.

Să fii bineveniți între noi.

„CHEMAREA“.

Judecata proștilor și a ticăloșilor.

De: Emil Teleacu.

Toți acei cari prin venirea la putere a partidului național-fărănesc au trebuit să renunțe la mijloacele de căpătuală ieftină, de abuz și de imoralitate, sunt revoltați, se înțelege, împotriva oricărui act pe care l'ar săvârși guvernul Maniu. Există în țara românească o serie întreagă de cetățeni parazitari cari n'au muncit nimic, cari nu vor să facă nimic, căci pot trăi și așa din sudoarea altora și din truda generală a țării.

Până mai ieri alaltăieri aceste hai-manale au stat în slujba guvernelor de abuz și ilegalitate cari le-au folosit în alegeri pentru snopirea în bătaia a oame-nilor nevinovați și cinstiți; astăzi însă guvernul dreptății și al libertății cetățenești, guvernul lui Iuliu Maniu n'a mai suferit rușinea națională de ieri și pe toți derbedei politicienismului țig călos i-a îndrumat la lucru prin muncă cinstită. Dar leneșului și ticăloșului îi place lucru, ca la „câine pușca“, — cum zice românul.

Și iată dar cum de acești bandiți cari erau învățați să trăiască din jefu-iera statului, strigă azi ca din gură de șarpe că nu-s mulțumiți cu guvernarea dlui Iuliu Maniu!

Cum ar și fi mulțumiți, onorații derbedei ai tâlhăriei și ticăloșiei — de regimul nou al dreptății și al ordinii?

La aceasta se mai adaugă și propaganda rușinoasă și desmățată, ce o fac conducătorii partidului liberal în contra partidului național-fărănesc.

Vintilă Brătianu, omul pârș și mediocru care a ruinat țara, tună și fulgeră — vai de altfel — împotriva oricărui act sănătos pe care l'ar face înțelepciunea acestui guvern al poporului, fiindcă dl Vintilă Brătianu nu cunoaște durerea și năcazurile poporului de jos.

E adevărat că guvernul dlui Maniu face eforturi și sacrificii grozave pentru a scăpa țara din marginea gropii săpăta de liberali, dar orice om cu scaun la cap înțelege că nimic ce face dl Maniu, nu se face decât pentru țară și pentru mărirea ei.

Cine critică actele de mare patriotism și înaltă morală politică a guvernului național-fărănesc, sau este un mizerabil și ticălos sau un prost.

În primul caz, ticăloșii și mizerabilii se înțelege că critică orice lucrare ce nu este făcută de liberali, de marea prostie strălăcitoare a dlui Vintilă Brătianu și slugile sale.

În al doilea caz, cei proști, domni ori țărani — indiferent — se lasă influențați de minciunile gazetelor liberale cari se înțelege au tot interesul să arunce cu noroiu în orice activitate sănătoasă, care nu e făcută de liberali.

Un om cu minte larg cuprinzătoare nu poate însă să aștepte ca să curgă pe Mureș și Târnave lapte ori pe Someș vin — ci va cerceta marile probleme pe cari le-a rezolvat acest guvern.

(Continuarea pe pagina II-a)

(Continuare din pag. 1-a).

Și trebuie ținute în seamă nu numai bunurile pur materiale, ci și *bunurile sufletești și spirituale*, pe cari acest guvern le-a săvârșit.

E destul să amintim că guvernul Maniu a ridicat starea de asediu și a desființat cenzura, că a făcut cele dintâi alegeri libere în România-Mare, când nimeni n'a mai fost bătut ori împușcat ca sub liberali și averescani; e destul să amintim că guvernul Maniu a scăpat pe frații basarabeni din ghiarele mizeriei și a morții prin foame, cheltuind în acest scop sute de milioane; e destul să amintim că guvernul Maniu a acoperit prin împrumutul extern golul de 7000 milioane (7 miliarde) din finanțele statului, gol cauzat de prostia și încăpățănarea vintiliistă; e destul să ne amintim de marile serbări dela Alba-Iulia, care ne-au afirmat în fața lumii ca un popor matur, tare și unit pe vecie între granițele României-Mari.

Mai putem aminti de legile pe cari le-a adus guvernul dlui I. Maniu cari toate își vor da în curând roadele — înlocuind definitiv urmările nenorocite ale guvernărilor liberale.

Așadar judecând cu minte sănătoasă și mai larg chestiunile, constatăm că s'a făcut foarte mult în toate direcțiile și că tot ce s'a făcut a avut un scop mare și nobil: salvarea țării din ruina în care au adus-o liberalii.

Cei cari critică marea operă națională și constructivă a guvernului Maniu sunt — după cum am spus — sau proști sau ticăloși și *judecata proștilor și a ticăloșilor nu contează!*

Emil Teleacu.

Viața clujană.

Intrucât Clujul în actuala lui configurație națională, socială, economică și politică reprezintă mai mult decât un oraș-care oraș de provincie, ne-am hotărât a ne însuși problemele lui, deducând din când în când un „locșor“ vieții clujene. Am luat aceasta hotărâre pentru-că în afară de împrejurarea că este capitala Ardealului, mai e — după București — și cel mai indicat centru pentru ca de aici să ia naștere cele mai frumoase acțiuni naționale și sociale.

Acest oraș, ce sălășluște mii și mii de intelectuali cu înalte pregătiri științifice, nu poate fi confundat cu un oricare oraș sau orașel de provincie.

Suntem tineri și animați pentru muncă desinteresată. Nu ne vom cruța dela nici o îndatorire ce ne dictează convingerea și conștiința.

Nu ne vom cruța, dar nici nu vom cruța.

Sinceri — pentru bine și adevăr.

STATUIA LUI AVRAM IANCU

Ori de câte ori treci între impozanta zidire a Operei și majestoasa Catedrală ortodoxă, (în lucrare) nu poți să nu observi bucățile de ciment, dedicată marelui nostru erou național.

Uitându-te la acea falsă marmoră, numai decât îți aduci aminte de falsitatea sentimentelor umane și de aceea ce-l degradează mai mult pe om din demnitatea lui: lipsa de recunoștință față de memoria marilor înfruptori ale idealurilor naționale și patriei mărte.

Uitându-te la acel bruș de ciment pitulit și jenat de proporțiile clădirilor ce-i sunt mai aproape, îți aduci aminte de fantasticele sume, ce s'au cheltuit cu serbările centenare dela Vidra, unde în afară de stima crescută a Familiei Domnitoare, n'a mai rămas nici cât avem la Cluj.

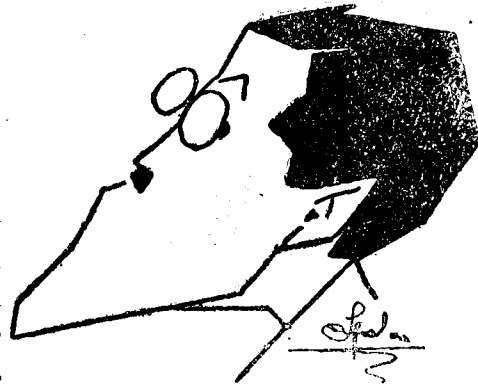
Uitându-te la textul dojenitor de pe piatră și care spune fiecărui trecător: „loc rezervat pentru monumentul lui Avram Iancu“ te întrebi cine a mai fost și Avram Iancu? Și când știi că a fost unul dintre acei uriași stâlpi ai neamului, pe care se reazimă aceasta țară mărită, și în care s'au îmbogățit în scurta-i existență mărită de numai un deceniu. atâția și atâția; nu-ți

„Este inadmisibil ca un partid politic să aibe două atitudini, — cum o au liberalii. O atitudine de cuminenie în Parlament și o atitudine de nebunie, în afară de Parlament.

Noi — național țărăniștii, am fost războinici zece ani și în Parlament și în afară de Parlament. Neam spus tot cugetul nostru țării întregi și dela Tribuna Parlamentului, și la întrunirile publice și dela tribuna clubului nostru politic.

Aceasta este atitudinea onestă a unui partid politic!“

(Din marele discurs al dlui Ministru „ad-interim“ dt Virgil Madgearu).

Organizarea muncii agricole.

Autoînșelarea este obstacolul progresului.

Atât timp, cât nu vom abandona concepția îndrumătorilor, — mai bine zis a neîndrumătorilor, — agriculturii de până ieri, a regimurilor liberale, că în materie de agricultură totul este în regulă, nimic de îmbunătățit, vom exclude orice posibilitate de progres. Or, dacă ne-am putea ridica până la sinceritatea dlui ministru actual al agriculturii și am recunoaște că în ceea ce privește agricultura română încă totul este de făcut, atât din punct de vedere, tehnic, cât și al rentabilității, în acel moment am dărâma și aceasta din urmă stavilă din calea progresului.

Dosul balanțelor comerciale.

Rezultatele fiscale, evidențiate cu ajutorul balanțelor comerciale, cu care se lăudau vechile regimuri, nu au fost obținute numai din contribuțiunile străinătății, căci aceasta ne cumpăra recoltele cu prețurile cele mai scăzute, ci prin jertfa producătorului, care vindea ieftin, așa cum îl silea balanța comercială, consumând atât, cât îi permitea câștigul restrâns adecă atât, cât știm, că era consumația țaranului român înainte de război.

Trebuințele nu se mai reduc.

Astăzi trebuințele țaranului tind a se ridica spre limita minimală a trebuințelor omenești. Consumă chiar și din capital, dacă câștigul nu-i ajunge.

Industria parazită a zădărnicit câștigul.

Pentru a-și crea o industrie de ocazie, vechiul regim a baricadat granițele: nici un produs al industriei în țară, nici un produs al agriculturii indigene în străinătate, pentru a urca prețurile produselor industriei lor și a ieftini prețul materiilor prime. Agricultură deci a cumpărat scump, a produs scump și a vândut ieftin. S'a dus câștigul și cu el balanța comercială.

Trebuie mărit câștigul cu orice mijloc.

Trebuințele agriculturii s'au mărit, câștigul vechiu nu ar mai putea acoperi nevoile consumului actual. Trebuie mărit câștigul, agricol. Răspunsul teoretic este ușor de dat: Să se producă atât, cât este posibil și rentabil, și să nu se producă nimic, ce nu e rentabil, și în acest scop să se servească de toate mijloacele, ce măresc rentabilitatea.

vine să crezi că ești în țara pentru care s'a consacrat Avram Iancu.

Țările cari în urma războiului au primit abia mici rectificări de granițe sunt pline de monumente de recunoștință față de cei ce le-au adus aceasta răsplată prin jertfa vieții lor.

Țara Românească, nu-și învrednițește la asemenea recunoștință nici pe cei ce i-au întemeiat țara unită.

Uitându-te la piatra lui Avram Iancu îți vine să constăți că: suntem poporul, care are cei mai mari eroi din lume, și pare că în același timp suntem cei mai puțin recunosători a jertfelor mari.

a. t. m.

Răspunsul practic.

Cu atât mai greu este de dat răspunsul practic. Nu s'a făcut nici un studiu amănunțit asupra modului de exploatare a micilor gospodării sub vechile regimuri. Nu știm cu precizie: ce produce micul agricultor, cât, cu ce mijloace (capital de exploatare), care este rentabilitatea, cât muncește, cât consumă, cât prisosește din producție etc. Apoi comparând aceste date, ce concluzii se trag referitor la influința factorilor de producție asupra rentabilității. Cu un cuvânt nu s'au întocmit statistici agricole și calcule contabile de rentabilitate agricolă. Dar studierea acestor chestiuni cere muncă multă, de care nu dispune aparatul de azi al instituțiilor agricole.

Colaborarea dintre stat și agricultori.

Studierea materialului statistic și contabil s'ar putea face însă foarte ușor cu concursul agricultorilor, dacă s'ar putea convinge odată și odată atât Statul, cât și agricultorii, că ei nu sunt două tabere opuse, ci sunt tovarăși de muncă pentru realizarea aceluiaș scop. Epoca lui Titu Maiorescu „de a-i face țaranului binele cu forța“ a trecut.

Munca ce se pierde.

Colaborarea însă e ușoară, dacă ținem seama de următoarele două fapte:

1. Intreg materialul de studiat: *Exploatarea agricole*, este compus din sute și sute de părțile, elemente, fenomene, cari în mod singular pot fi studiate chiar și de cel mai laic agricultor. 2. Tocmai ceea ce lipsește în acest scop aparatului de stat, îi prisosește în cantități nebănuite agriculturii: *Munca*. Intr'o gospodărie să se risipească zilnic numai 1 oră de muncă pe zi, ar face 4 milioane ore pierdute pe zi, în țara întreagă. Din aceasta cantitate numai o miime dacă s'ar recăștiga de către stat și deja ar ajunge pentru studierea tuturor chestiunilor, de culegerea datelor statistice și calculului de rentabilitate.

Concluzia: Informatori agricoli.

Statul, prin specialiștii săi țărani inteligenți ar trebui, să organizeze studierea acestor chestiuni, creind oficii de studii statistice și contabile, cari apoi ar repartiza munca asupra gospodăriilor, cari le-ar servi ca informatori, sau anchetatori. Cred, că fiecare agricultor ar fi fericit, să poată contribui și el, în calitate de colaborator, la promovarea intereselor lor proprii de breslă. În general generația mai tină, care încă „nu și-a mâncat mălăiul“ ar trebui, să contribuie la aceste lucrări, de a-și „așterne patul“. „Voinicii“ ar putea avea întâietate.

A. Bândeanu.

Aviz. Orice manuscrise se vor trimite pe adresa ziarului „Chemarea“, Str. Regina Maria 36. (Tipografia Națională) Cluj. Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

Redacția.

Impozite noi, dar pe cei ce au furat avutul public

Ne vine vestea unor noi urcări de impozite, ca un ultim remediu al acoperirii deficitului bugetar provenit în urma tâlhăriilor liberalo-averescane. Nu se pot reduce funcționarii, având în cale „nevoile serviciilor publice“ și pe deasupra „drepturile câștigate“, cari ar naște un potop de procese în contra statului. Deși sunt atâția funcționari, DAR MAI ALES FUNCIONARE de prisos, cu totul de prisos; căci, dacă mergi la București, la orice instituție de stat, te uimește mulțimea de piciorușe, ce se tot învârtesc pe săli și prin birouri, dela un șef — eram să zic „drăguț“ — la altul cu trei hârtii în mână, de prințese detronate arogante până la obraznicie și dispreț cu „bietul provincial“, ajuns cu chin cu vai acolo, după cine știe ce necazuri.

Suntem siguri că multe din aceste „drăgălașe“ brațe sunt necesare mai mult „d-lui șef“ ori „coleg de birou“, decât instituției; sunt rele necesare — dar plătite și întreținute cu banii noștri ai contribuabililor, cari nu suntem cel puțin răsplățiți cu o privire mai dulce, „mat-așa“, cel puțin.

Noi chemăriștii nu înțelegem cum se explică măsura nemăsurată prin care nu s'a putut înlătura din birouri cel puțin o duzină de dactilografe și copiste, a căror muncă pentru instituția publică este minimă față de ceea ce încasează din sudoarea frunții contribuabilului.

Dar nu numai reprezentatele grațiilor ne iau banul fără un echivalent real de muncă adus în bunul și acceleratul mers al cererilor și rezolvărilor hârtiilor noastre.

Sunt și atâtea listele de „șefi“, „subșefi“, „directori și paradiectori“ de prisos; cu drepturi câștigate pe nedrept; dar prea scump plătiți!

Această supra-pletură de funcționari, rezultanta politicianismului de procopseală al unora și a demagogiei a toate promițătoare; prin actele lor nesăbuite se răsbună împotriva noastră.

Dacă ar fi numai aceasta moștenirea grea sub orice raport ce i-a fost lăsată actualului guvern! ? ..

Dar ne întrebăm ce este și ce se face cu cealaltă parte de funcționari, și aici sunt mai mult din cei mari: civili și militari, cari în câțiva ani îi vezi că au ajuns oameni cu case, vii, moșii, cu depuneri formidabile de mii și mii de lei în bănci, deținători de acțiuni... și câte alte averi, ieșite ca din pământ?! Ori dela „unchiul“ din America și totuși „oameni cu averi de milioane“...

Zilnic cetim de administratori financieri, „consilieri financiari“, șefi de gări, directori, ingineri ai statului, cu averi enorme făcute într'un timp relativ scurt și cu mijloace misteroase.

Totți aceștia, elevi sânguincioși și conștiincioși ai lui Tancred, Taar, Fălcoianu, Colțescu, Dumitriu și alții nu au făcut decât într'un fel sau altul să înșele, să fure avutul public. Până la proba contrarie: casele lor, viile și moșiile, automobilele și tot ce au strâns în câțiva ani, nu este decât rezultanta jafului direct sau indirect adus în bugetul vesnic deficitar al statului.

Și atunci se impune o revizuire a acestor averi ale actualilor sau foștilor funcționari alți slujbași o bună parte, — aceluși control al averilor strânse pe căi necinstite — de care se face caz numai în propaganda electorală — și o impunere a lor într'o măsură proporțională cu probele ilicite de acumulare, până la confiscare chiar, pentru a se reda statului ceea ce a fost a statului.

Este o măsură dreaptă, democratică și morală. E imperativ de urgentă.

Dinu Florian.

Pentru voi, cei mulți frați plugari!

Suntem în această frumoasă și bogată, dar sărăcită țară vre-o optsprezece milioane de suflete, dintre care cam șaisprezece milioane (opt din nouă părți) sunteți voi țărani.

Ar putea spune cineva că el muncește și luptă pentru țară când el are grijă numai de cei învățați și cei dela orașe, adică de cei puțini și nu se trudește de loc cu cei mulți?

Așa-i că nu!

Or la noi în țară timp de zece ani cei mulți numai cu vorbe au fost nutriți.

A-ți observat voi frați plugari timp de zece ani, că în această țară aveți și voi un minister, ministerul plugarilor? Așa-i că nu! Dar de unde ați fi putut știe când doar vreme foarte îndelungată ministrul plugarilor a fost cel mai mare ciocoi. A murit, și cum despre morți nu-i frumos să spui rău, dacă bine nu poți să spui, nu zic decât atât că a fost un suflet negru.

Pentru năcazurile voastre alor cei șaisprezece milioane, conducătorii de mai de eri; pela ministere nu prea aveau timp, căci ei purtau grija numai celor câți-va din cei învățați și vânduți sufletește lor, nevrednicilor conducători ai voștri timp de zece ani.

Dacă-i drept că pela București prin ministere n'au avut vreme și pentru treburile voastre, apoi să știți că pela ministerul plugarilor, la acel minister unde au mișunat cei mai nesățui mistuitori al avutului țării, acolo apoi nici vorbă ca cineva să fi avut timp și pentru treburile voastre, acolo cu toate își băteau capul numai cu trebile și gândurile voastre nu.

Ministerul plugarilor a fost cel mai ciocoiesc minister dintre toate.

Cu ajutorul sufletelor curate țărănești și din încredințarea lor, partidul național-țărănist a fost chemat să-și trimită oamenii săi la București spre a conduce țara.

La fiecare minister s'au schimbat ministrii și locul ministrilor cari au cărmuit numai pentru câți-va din această țară, a fost ocupat de trimișii celor mulți din această țară, a fost ocupat de cei mai iubiți oameni din partidul mulțimei, din partidul național-țărănesc.

Pentru alinarea năcazurilor și pentru a purta grija mulțimei, pe cine a trimis partidul nostru la ministerul plugarilor?

Pe un ministru, decât care nimeni din această țară nu poate cunoaște mai bine trebile țărănești, pe cel mai cuminte și cel mai brav țaran, pe Dl *Ion Mihalache* ministru țaran, și adevărat ministru al vostru al plugarilor. El este cel mai brav țaran, căci pe pieptul lui vitejesc atârna cea mai mare decorație românească: „*Mihaiu-Viteazul*“.

Grija gospodăriilor voastre, și și al binelui vostru, alor șaisprezece milioane de țărani în primul rând o are azi un țaran!

Nici când nu s'a lucrat la ministerul plugarilor mai mult și mai cu suflet decât acum, de când stă în fruntea lui și lucrează mai

mult chiar ca și cel mai sărguincios funcționar, dl *Mihalache*.

Cine-l cunoaște pe dl *Mihalache* îl iubește mai mult ca pe fratele său, căci el n'are decât o singură grijă, aceea ca cei încredințați grijei dsale să fie mândrii de faptele dsale românești și înțelepte.

Voi plugari românii, puteți fi mândrii de acel, care a știut duce

DL. I. MIHALACHE.

țundra românului, până la slujba înaltă de ministru.

Puteți fi fericiți și mândrii că cel mai deștept țaran: dl *Mihalache*, este totodată și unul dintre cei mai deștepti oameni din partidul nostru și țara noastră.

Ascultându-i sfaturile înțelepte pe care vi le trimite prin autorități, veți fi ușurați mult în greutățile traiului vostru greu.

Pentru voi, cei mulți, frați plugari, și pentru grijile voastre partidul v'a dat ce a avut mai bun.

Să vi-l trăiască Dumnezeu întru mulți ani, ca să vă conducă gospodăriile voastre, că binele vostru nu va întârzia.

Izbânda dsale, va fi izbânda țaranului român, și mândria faptelor dsale, va fi întruchiparea mândriei și înțelepciunii voastre, ai celor mulți.

Sandu Beiușanu.

S'a deschis

STRANDUL (Baia de vară) DIN CLUJ.

În afară de cele două bazenuri pentru înotători și Someșul Mic, publicul mai are la dispoziție o serie întreagă de comodități. Astfel plaja, instrumentele de gimnastică, școala de înot, jocurile diverse, ping-pong, aproape 1000 cabine, două orchestre, restaurant de cl. I. barbier, fotograf, croitor etc., etc.

O norocoasă inovație a direcției a fost și introducerea plicurilor de asigurare; contra unei sume minime se păstrează valorile de orice fel, pe timpul băii.

Se fac abonamente de cabină și intrare pe o stațiune întreagă.
a) cabină rezervată 1000 Lei—
b) la intrare . . . 800 „
Bilet normal de intrare 16 „
Funcționarii Statului plătesc numai 10 Lei.

Direcțiunea băii va interveni pentru prelungirea liniilor de autobuse până la Strand. — Baia de vară din Cluj e cel mai delicios loc de recreație.

Să dispară intervențiile murdare!

Elanul și efortul psihic și fizic, însuflețirea fascinantă, franchețea și devotamentul, hotărârea fermă determinată de porunca sufletului nostru și de acea „*Willens-Kraft*“ făcătoare de minuni — cu cari noi tinerii ne-am pus în serviciul ideilor și principiilor propovăduite de către partidul național-țărănesc, sunt, cred, cele mai puternice indicii, că ne vom permanentiza la postul nostru de datorie. Din altitudinea strategică al acestui post cu sfințenie, bărbăție și curaj ne vom îndeplini *dublul rol: de luptători* pentru traducerea în fapt și ridicarea la rangul de dogme a ideilor și principiilor cuprinse în programul nostru; și de *vigilenți străgeri* ca nici măcar o umbră trecătoare a infamiei să nu întunece lumina, ce radiază din înfăptuire a acestor perceptive.

Natural, că în această luptă — ofensivă și defensivă — vom lovi fără milă și cruțare în *dușmani și prieteni deopotrivă*. În lupta pentru idei nu există menajament, cu atât mai puțin compromis.

În toila luptei noastre politice am luat față de țară *angajamentul solemn întărit cu jurământ*, că vom întrona cinstea, legalitatea și moralitatea. Și orice om de bună credință va trebui să recunoască fără reticență, că sistemul promis a și fost introdus și că atât din partea guvernului cât și a partidului se fac, eforturi gigantice pentru împământenirea solidă a sistemului promis.

Afiându-ne, deci sub regimul cinstei și legalității, natural că atât ca particulari, cât și ca deținători al vreunui post public trebuie să fim stăpâniți de puternicul simț ce se degajează din aceste două noțiuni. În acest sistem avem un singur drum de parcurs. Este drumul drept ca o rază de lumină și indicat ca un fir roșu de aceste idei. În acest sistem orice dispozițiune se ia,

îndrumare se dă, trebuie să poarte în sine timbrul legalității, deci implicit și al cinstei și echității, întrucât între aceste există un nex tainic și nici decum antagonism.

Intuiția acestor sentimente nobile și indispensabile în viața particulară și socială a omului, îi impune actul pozitiv sau abstențiunea reclamată de însuși dreptul omenesc — lege — și de dreptul divin — morala.

Și dacă legea și morala sunt corolarul tuturor măsurilor și dispozițiilor sistemului legalității, dacă legea și morala se impun prin forța lor intrinsecă, *atunci desigur că sunt inutili acei indivizi, cari se erijează în scormonitori de legalitate și moralitate prin așa zisele lor intervenții*. Pentru că atunci *când ești convins, că se respectă legea, îți reclami dreptul cu fruntea ridicată și nu i-l cerșești prin intervenții*. Natural deci, că prin intervenții între astfel de împrejurări încerci să obții chiar o încălcare de lege sau o pâlmuire a moralei.

Iată de ce sufletul nostru curat, cu scârbă se involburează contra intervențiilor politici și de ce cerem încetarea intervențiilor, care în sistemul legalității nu pot fi decât murdare.

În sistemul inaugurat de cel, ce întrușipează cinstea desăvârșită și speranța neamului: *Dl Iuliu Maniu*, nu au loc intervenții murdare, ci numai *energetice reclamațiuni* pentruca legea să se respecte cu sfințenie din partea acelor, cari sunt pe picior de război cu legalitatea. Acesta este rolul nostru, al acelor, cari am luptat din răspuțeri pentru izbânda actualului sistem.

Prin inevitabilul împrejurărilor desigur, că avem și noi intervenții noastre — *poate chiar de profesie* — și lor le dedicăm aceste șire spre a le servi spre meditațiune.

Alexandru Horga.

„Nici odată nu s'a pomenit în luptele noastre politice ca un partid recent căzut dela putere să folosească împotriva adversarilor lui ce i-au succedat la cărmă Statului, rezultatele propriilor lui greșeli, continuate și adâncite în curs de aproape un deceniu“ — (cum o face aceasta acum liberalii, N. r.)

„Curentul“, dl Victor Rodan

Lipsa parlamentarilor dela ședințe

(Ild) A fost destul de energică, dar meritată protestarea d-lui *Ciceo Pop*, venerabilul președinte al camerei, la adresa acelor parlamentari, cari abstențază dela Cameră, ca niște elevi de liceu, din orele de clasă.

Recunoaștem că rolul unui parlamentar, în greșita înțelegere a principiilor democratice la noi, se reduce adeseori în alergări pela ministere, birouri societăți, fabrici, „boeri“ și „cucoane“, pentru serviciile adeseori ridicule, cerute de electorii de ieri.

„Ce cere publicul dela un deputat“ a d-lui *D. Pătrășcanu* se adevărește și se verifică în fiecare zi și mai de fiecare ales al națiunii.

Dar acestea sunt simple aplicații: în niciun caz nu pot constitui justificări nerăsturnabile.

Locul și rostul unui ales al voinței poporului este acolo în Parlament, pentruca să reprezinte și să transforme această voință în legi menite să corecteze și să îndrumeze viața colectivă.

O altă cauză o găsim în aceea că foarte mulți parlamentari cumulează atâtea alte atribuții și funcții, de comisari, consilieri, secretari, membri prin consilii și comisii, cari le răpesc timpul necesar exercitării în mod conștiincios al mandatului cu care i-a investit națiunea.

Toate acestea contribuie la discreditarea regimului parlamentar, supapa

de siguranță a unei guvernări democratice și plămânul sănătos al națiunii.

Ne gândim la câte elogii s'au adus parlamentarismului, la câte legăminte de împlinire conștiincioasă a mandatului pe care-l solicitau alegătorilor unii din aceia cari, cu sau fără merite s'au îndesat pe listele de candidați, adeseori dând la o parte elemente cu adevărat merituose și conștiincioase..

Să onoreze dar cel puțin locul cu prezența, care nu le cere nici o jertfă, nici un talent de Demostenie!

Prezența la ședință este dintâia datorie a parlamentarului; ca cel puțin să nu treacă de un frustaor al statului, încasând diurna și lipsind totdeodată.

Contrariu se impun sancțiuni: și noi nu cerem plecarea președintelui depe fotoliul camerei, ci notarea lipsurilor pentru cei absenți și de se poate pierderea mandatului după un număr de lipsuri nemotivate.

O facem aceasta în entuziasmul și idealismul nostru tineresc, neînhamat la carul intereselor de stat, dar nici la acela al micilor potriveli personale în detrimentul parlamentarismului, care trebuie valorificat, cinstit și întărit, după era de scoborire și blamare liberalo-averescană; este o mare datorie a partidului național țărănesc, este viața sa însăși și a țării întregi.

Revizionişti noştri.

(at) Indrăzneala unguerească e ne-maipomenită! Mai noucei de peste graniță umbă cu „toporul“ pela recepții diplomatice, unde dealtfel protocolul nu admite nici chiar bastonașul — siluetă. — Insultă și ling. Insultă pe cei cari nu recunosc latininitatea originei maghiare, insultă pe apărătorii spiritului de echitate și umanitate, în același timp ling tălpile — fie cât de antrenate de murdării — ai tuturor acelora, cari chiar și din glumă numai, aprobă subjugarea alor zeci de milioane „naționalități“ sub jugul alor 3 milioane unguri și altele 3 milioane naționalități renegate și „botezați“.

Aceasta peste granițe noastre și nu-mai pentru cristalizarea adevărului și a dreptății....

La noi?

Revizionişti noştri nu se mai sinchisesc de un timp încoace nici de autoritatea de Stat, nici de legile buneicuvienței, a codurilor ce prescriu garanțiile unei conviețuiri pacinice, ei declară fără jenă și categoric că au de gând să plece dintre noi... dar cu teritorii cu tot...

Impertinența patriotică a maghiarilor din România și îndeosebi „cătălașii“ lui Bethlen, de dincolo și cel de din-

coaci, nu au încă curajul frazelor e drept, dar au curajul susținerii tezei lor revizioniste, încălcându-și gândurile după fraze prea împănate ca stil, dar simple ca conținut, și ca și cristalul de limpezi ca tendințe... aceasta în ziare.

Trâmbița stridentă dar oficială — din Cluj — a „Magyar-párt“-ului Bethlenilor (de dincolo și de dincoaci) suflă la auzul tuturor, că nu sunt revizionişti, ci sunt numai pentru schimbarea actualelor frontiere, încolo în sunt revizionişti!!

Și oficiosul lor clujan mai spune, că ei ar sta bucuroși cu noi, dacă presa română nu i-ar deranja cu criticele ei. Ei ar sta dacă noi le-am putea aduce raiul pe pământ... Ei nu sunt revizionişti, ei ar sta cu noi într'o țară, dar ei așa cred că ne deranjează.... așa că ei pentru a nu ne molesta, s'ar atașa cu teritoriile locuite de ei (românii dintre ei nu numără!?) la alte unități etnografice, unde nu ar fi spre sarcină... Incolo ei nu sunt revizionişti.

Așa-i că minte acela care și după asemenea declarații susține că ungurii noștri militează deschis pentru revizionarea horthystă??

Mă declar de primul mincinos!!

Vărul Mihalache

L-am auzit odinioară pe actualul Ministru al Domeniilor vorbind, în opoziție, țărănilor din Argeș. Era o adunare frământată, de numeroși plugari, și viitorul ministru, urmaș depărtat al lui Dobrescu-Argeș, dar mult mai pușin romantic, mai pozitiv și clar, trecea printre Galii cu mustața roșiatică de porumb, ai județului păstrător de mari oseminte, drept un revoluționar al pă-mântului furat de latifundiare. Ascultat cu o emoție evlavioasă, plugarii nu întrepuau seculara tăcere a buzelor mute, adusă din țarină în politică, decât când D-l Mihalache îi întreba: „Așa e?“. — Așa e, Vere Mihalache, răspundeau țărăni, câteva mii de voci odată.

Argumentele erau ca ale viscolului, ca ale luminii zilei și ca ale întunericii lui lăsat peste porumbiști. Vărul Mihalache evoca veacurile, câmpia, pădurile și munții. Vorbea de pășuni și de vite, intercalând în vocabularul discursului cuvintele frumoase ale poeziei și ale muncii, nedespărțite ca doinele de sudori. Când rostea „islaz“ cuvântul se arunca în aer ca o furtună și cădea peste oameni ca o ploaie.

Vărul Mihalache este ministru, de câteva luni, la departamentul acelei poezii, care ne-a conservat mai mult decât orice, cuvintele sculate dintre holde la o viață și o propovăduire nouă, aprinse, împietrite sau activate de scriitori. I s'a făcut Vărului Mihalache imputarea că tace, o filosofie deprinsă de la ogoare și de la boii din arături. Timp de câteva luni, într'adevăr, vocea Vărului Mihalache a fost ca și absentă din arena politică, deprinsă mai pușin cu osârda și mai mult cu trăncăneala retorică.

S'a întâmplat însă că Vărul Mihalache prezidează congresul internațional de Agricultură, adică 32 de State agricole la București. Examenul Vărului Mihalache a fost nespus de greu. Asistată de curiozitatea diplomaților, cei mai aleși dintre abili, șireși și intelectuali; de spiritul critic al opoziției, de dascăli europeni, de oameni de știință și de mari demnitari, cămașa valahă a Vărului Mihalache, urzută în războiul bătrinelor și înfrumusețată cu acul nevestei, trebuia să impresioneze șmochingul și să dispute autoritatea costumului negru, cu paftale și briliante decorative.

Examenul a izbutit peste așteptările Europei, adunată să vadă în straițe țărănești, pe David care a cotropit cu oamenii lui și cu dobitoacele lor, moșiile și a înlocuit o clasă restrânsă cu clasa unui popor întreg. Într'o limbă franceză, pe care nimeni nu i-a cunoscut-o, Vărul Mihalache, a vorbit Continentului de după război, Ambasadorilor, Diplomaților și Delegaților tutu-

ror țărilor prezente, mirați. Unul dintre ei avea pentru substanțialul nostru Țăran preșident, elogii ce nu s'au mai auzit în România, venind dela preșurile străine. El observa că și atunci când se ivea în discursul Ministrului de Agricultură, o greșală „el singur se corectă“. Slavii din congres, de diversele nuanțe, care vorbeau o franțuzască mîrită și lătrată, cu accent furibund, ascultau pe Vărul Mihalache consternați. Franțuzii au fost agreabil surprinși, plenipotențiarilor tuturor națiunilor participante au salutată cu o închinăciune dublă. Opoziția și-a dat seama că Bossuet poate fi citit cu mai mult folos printre urzici de cât între registrele de contabilitate și Curtea Regală a avut o probă despre valoarea săteanului Vechiului Regat, purtător virtual de o putere culturală fără pereche.

Un General, așezat la un excelent post de observație internațională, ne spunea de Vărul Mihalache: „Ne-a primit ca un aristocrat și ne-a făcut onoare ca un Prinț“.

Adevărul este că aristocrația românească stă între coarnele plugului și ale părechii de boi care răstoarnă brazda. Dacă pergamentele ei nu sunt scrise în limba latină ci se înfășțeză cu chirilica vremii, mînjită pe piei de iepure uscate, prețul lor e cu atât mai mare. Bordeiele, țirtele, apele și florile de mac trimis felicitări Vărului Mihalache.

„B. P.“

T. Argezi

Din Viena

Adunarea generală a societății academice „România Jună“ din Viena, din 1 Iunie 1929, a ales următorul comitet: Președinte: Alex. Domșa, ing.; vicepreședinte: Augustin I. Papp, ing.; secretar gen.: Virgil Pop, cand, ing.; casier: Marius Popovici, ing.; econom: Dumitru Costea, stud. ing.; bibliotecar: Nelu Vasiliu, stud. conserv. Pentru comisia literară: Președinte: D-soara Aurora Țaliani. Membrii: Augustin I. Papp, ing.; Mihail Tanco, cand, ing.

Crema de față „Fortuna“
Albește ca spuma
Te face frumoasă
Ca o zână crăiasă
O poți afla întotdeauna
La Farmacia „Fortuna“.

Cereți și prin poșta dela Farmacia „Fortuna“, Cluj, Piața Unirei 33.

Un record al poștei noastre

(at) Mult defăimata noastră poștă, câte odată jenată de avalanșa acuzărilor întemeiate și neîntemeiate ce i se aduc, comite câte un act de bravură, de te face să-i uiți orice greșeli din trecut. Am primit la redacție un plic, care deși adresat într'un mod oribil de vag și anormal, totuși a ajuns la destinatar. Și anume:

Firma Groh din Berlin trimite o scrisoare d-lui A. Fritsch, funcționar în serviciul firmei „Mestitz Mihály és fia“ din Cluj. Din lipsă de orientare firma din Berlin în loc de Cluj a scris „Mestitz“ (România) și în loc de

stradă: „Mihály és fia“. Și cu aceasta adresare imposibilă scrisoarea a fost trimisă de poșta germană spre România. Aici, cum? cum nu; fapt este că scrisoarea — deși nu avea nici o indicație a localității — (v. facsimilul) a fost immanuată adresatului d. A. Fritsch și încă după abea 3 zile! dela data sigilului poștei din Berlin!!

Felicitând P. T. T.-ul și pe anonimi „eroi“ ai acestei prea frumoase bravure românești, îi urăm ptt-ului multe de astea, dar între timp să nu neglijeze nici corespondența normal adresată.

Herrn

ALEXANDER FRITSCH

C. GROH

Kunstschlosserei u. Schlossfabrik

G. M. B. H.

MESTITZ (Rumänien)

BERLIN 334

PETERSBURGER STR. 85.

Fernsprecher 8 Andreas 3954/55.

Mihály és fia

Linia aeriană Cluj—București a fost transformată în linie cotidiană.

Aparatele pleacă în fiecare zi (cu excepția Duminicilor) la orele 7 dimineața, unul din Cluj spre București, altul din București spre Cluj. Soșirea după două ore și un sfert dela plecare.

Plecarea din Cluj se face depe aerodromul din Someș-Sat; Autobusul aerodromului, așteaptă pasagerii în Cluj, în fața cinematografului „Corso“ (Piața Unirei) dimineața la orele 6½, spre ai duce până

la mașina de zburat, la Someș-Sat.

Biletele se dezbat la aerodrom.

Transportul unei persoane dela Cluj la București (ori București—Cluj) e Lei 1.200.

Plecarea din București se face la aeroportul Băneasa.

Aparatele sunt conduse de încercații și pricepuți piloți: Locot. Gh. Oltean, Locot. Opris și Locot. Mih. Coș.

(Ziarele sunt rugate a reproduce aceasta informație).

Redacția ziarului „Chemarea“ s'a mutat în Str. Regina Maria No. 36. Cum în acest edificiu se găsesc și birourile confratelui „Patria“, dñii colaboratori sunt rugați a sublinia pe adresă cuvântul „CHEMAREA“, pentru a evita vre-o confuzie în distribuirea corespondenței. — Redacția „Chemării“ funcționează în birourile Tipografiei Naționale.

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

D. Christu Simionescu, com. Reintegratu de Vale. Până'n prezent nouă numai vre-o 48 de cazuri ni s'au anunțat. Toți cei suferinzi declar că s'au îmbolnăvit de emoții nespusei lor bucurii, că în fine se-au știut pe D-ta reintegrat în inalta slujbă dela Ministerul de Finanțe. Ar fi bine să dați eventual o desmărire fictivă asupra reintegrării Dv. în demnitatea de mai înainte, ca cel puțin alții să nu se mai îmbolnăvească de răsetele nesfârșite de bucurie, pentru reintoarcerea Dv. la dările directe.

Dl Conservică Academiescu, com. Știrbeni. La vre-o tâmplărie artistică specializată în rafturi de conserve. Sigur, rafturile de conserve vor ședa foarte bine în biblioteca Academiei. Imediat ce voi merge la București, — și nu voi prea avea ce să mănânc — voi fi cel mai asidu frecventator al bibliotecii Academiei, și îndeosebi a rafturilor noi, cu conservele. Mai ales dacă spuneți că după „lectură“ e destul să restituiți și numai cutia goală de conserve. Trăiască noul Academicieni și ale nostru Vintilu Bratianu căci național-tărâniștii este de vină, că nu dă lui răgaz înțeles gramatică română; național-tărâniștii este de vină că noul academicien specialist în gramatică, se pricepe la aceasta tocmai ca și la economia națională.

Unii administrator financiar „SPECIALIST“ transferat în V. Regat. N'avem nimic împotriva felului curios cum ați plecat dintre noi, imitându-l pe fostul prefect de poliție Mihail, dar te rugăm să ne faci distinsa plăcere de a nu reveni la Cluj până ce „Chemarea“ nu te va cere din nou ca administrator

aici la noi IN COLONIE. Dar nici mai iute, nici mai târziu, decât când Te vom chema noi! Deci așteaptă!!

D. Caraghios István. Ești de toată minunea! Ai un curaj civic exact ca și ziarul „Keleti Ujság“, care după ce o presă ce se respectă a pregătit plecarea lui Dumitriu dela administrația financiară din Cluj, acum vine ea — presa „typ“ „Keleti Ujság“ și-l atacă pe cel desființat din Cluj. Atitudinea și aprecierea ziarului „Keleti Ujság“ al cărui curaj pare a fi în funcție și de noțiune de rentabil ori nerentabil ne-ar fi impus mult, dacă ar fi datată cu vre-o câte-va săptămâni înaintea plecării lui Dumitriu. La campania revizionistă pare că aveți mai mult curaj dle C. István!

D. Gr. Desorientatu, com. Intunecat de sus. Înainte de a te declara asupra așa zisei concedieri de funcționari; ceea-ce în realitate a depansărea funcțiilor de moliele politicianiste, fii bun ia-ți oboseală și treci prin câte-va birouri de stat.

După acia pune-ți-o mână pe suflet, ridică cealaltă spre cer și jură: „Așa să-mi ajute D-zeu, sunt convins că se face o greșală concediind fie numai și unu la sută din actualul corp funcționăresc al Statului“. Fă-o asta și ne vom închina în fața D-tale. Cu vorbe'n vânt nu ne poți impresiona.

Des — Ordinea — București. Azi vă vorbește cutare, mâine cutare, apoi cutare; dar când vă va vorbi și conștiința?!

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN